

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/825 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 2018

o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skupna pravila o zaščiti proti dampinškemu in subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Unije, so navedena v uredbah (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ in (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu skupaj: uredbi). Uredbi sta bili prvotno sprejeti leta 1968 in nazadnje znatno spremenjeni leta 1996 po zaključku urugvajskega kroga, izvedenega v okviru Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT). Ker sta bili uredbi od leta 1996 večkrat spremenjeni, sta se zakonodajalca zavoljo jasnosti in racionalnosti odločila, da ju kodificirata.
- (2) Čeprav sta bili uredbi spremenjeni in kodificirani, temeljitega pregleda njunega delovanja še ni bilo. Komisija je začela pregled uredb, da bi med drugim bolje izražali poslovne potrebe na začetku enaindvajsetega stoletja.
- (3) Na podlagi pregleda bi bilo treba spremeniti nekatere določbe uredb, da bi se izboljšali preglednost in predvidljivost, da se zagotovi učinkovit ukrep za boj proti povračilnim ukrepom tretjih držav, izboljša uspešnost in izvrševanje ter optimizira pregledovanje. Poleg tega bi bilo treba v uredbi vključiti nekatere prakse, ki so se v zadnjih letih uporabljale v okviru protidampinških preiskav in preiskav v zvezi z izravnalnimi dajatvami.
- (4) Da bi izboljšali preglednost in predvidljivost protidampinških preiskav in preiskav v zvezi z izravnalnimi dajatvami, bi morale biti strani, ki jih bo uvedba začasnih protidampinških in izravnalnih ukrepov prizadela, zlasti uvozniki, obveščene o načrtovani uvedbi takšnih ukrepov. Poleg tega je zaželeno, da so pri preiskavah, pri katerih ni primerno uvesti začasnih ukrepov, strani dovolj zgodaj obveščene, da takšni ukrepi ne bodo uvedeni. Da bi omejili tveganje večjega porasta uvoza v obdobju predhodnega razkritja, bi morala Komisija, kjer je mogoče, opraviti registracijo uvozov. Pri zagotavljanju registracije uvoza v obdobju predhodnega razkritja je treba upoštevati, da je

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (UL C 443, 22.12.2017, str. 934) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 16. aprila 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 29. maja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 55).

potrebna prospektivna analiza povezanih tveganj in verjetnosti, da bi te okoliščine spodkopale popravljalne učinke ukrepov. Poleg tega bi morala Komisija zbrati dodatne statistične informacije na ravni integrirane tarife Evropske unije (TARIC), da bi se zagotovila primerna dejanska podlaga za analizo uvoza. Kadar registracija ni mogoča, in uvoz v obdobju predhodnega razkritja dodatno bistveno narašča, bi morala Komisija te dodatne škode upoštevati v stopnji škode.

- (5) Izvoznikom ali proizvajalcem bi bilo treba omogočiti, da v določenem kratkem obdobju pred uvedbo začasnih ukrepov preverijo izračun svoje individualne stopnje dampa ali zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in stopnje, ki zadostuje za odpravo škode industriji Unije. Napake pri izračunu bi bilo potem mogoče popraviti pred uvedbo ukrepov.
- (6) Da bi se zagotovila učinkovitost ukrepov za boj proti povračilnim ukrepom, bi morali proizvajalci v Uniji imeti možnost, da uporabijo uredbo brez strahu pred povračilnimi ukrepi tretjih držav. V skladu z veljavnimi določbami se lahko v posebnih okoliščinah preiskava začne, ne da bi bila prejeta pritožba, kadar obstajajo zadostni dokazi o obstoju dampa ali subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter škode in vzročne zveze. Take posebne okoliščine bi morale vključevati grožnje povračilnih ukrepov tretjih držav.
- (7) Kadar se preiskava ne začne na podlagi pritožbe, bi morala Komisija od proizvajalcev v Uniji zahtevati, naj predložijo potrebne informacije za nadaljevanje preiskave, s čimer se zagotovi razpoložljivost zadostnih informacij za izvedbo preiskave v primerih groženj povračilnih ukrepov tretjih držav.
- (8) Tretje države vedno bolj ovirajo trgovino s surovinami, da bi jih obdržale v svoji državi v korist domačih uporabnikov nižje v proizvodni verigi, na primer z uvedbo izvoznih dajatev ali izvajanjem sistemov dvojnih cen. Tako vmešavanje povzroča dodatno izkrivljanje trgovine. Zato stroški surovin ne odražajo delovanja običajnih tržnih sil ponudbe in povpraševanja za določeno surovino. Zato proizvajalci v Uniji nimajo škode le od dampa, ampak trpijo tudi zaradi dodatnega izkrivljanja trgovine v primerjavi s proizvajalci nižje v proizvodni verigi iz tretjih držav, ki se ukvarjajo s takimi praksami. Da bi se trgovina zadostno zaščitila, bi bilo treba ta izkrivljanja ustrezno upoštevati pri določanju ravni dajatev.
- (9) Komisija bi morala preveriti obstoj izkrivljanja na trgu surovin na podlagi prejete pritožbe in s podatkovne zbirke Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) „Inventory on export restrictions on industrial raw materials“ ali katere druge podatkovne zbirke OECD, ki nadomešča to podatkovno zbirko in opredeljuje izkrivljanje na trgu surovin.
- (10) V Uniji so subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, načeloma prepovedane v skladu s členom 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Zato subvencije, proti katerim se lahko izvedejo izravnalni ukrepi, ki jih odobrijo tretje države, še posebej izkrivljajo trgovino. Višina državne pomoči, ki jo odobri Komisija, se je sčasoma postopno znižala. Pri določanju ravni izravnalnih ukrepov na splošno ni več mogoče uporabiti pravila nižje dajatve.
- (11) Kadar po zaključku preiskave v zvezi s pregledom zaradi izteka ukrepov ukrepi niso podaljšani, ker med preiskavo ni bilo ugotovljeno, da obstajajo pogoji, potrebni za nadaljnje izvajanje ukrepov, bi bilo treba dajatve, pobrane med preiskavo v zvezi z blagom, ki je bilo carinjeno, vrniti uvoznikom.
- (12) Komisija bi morala začeti vmesne preglede, če je to primerno, v primerih, kadar se industrija Unije sooča s povečanimi stroški, ki izhajajo iz višjih socialnih in okoljskih standardov. Poleg tega bi morala Komisija začeti tudi vmesne preglede v primerih spremenjenih okoliščin v državah izvoznicah v zvezi s socialnimi in okoljskimi standardi. Na primer, če država, za katero veljajo ukrepi, odstopi od večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je Unija, ali od konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD), navedenih v Prilogi Ia k Uredbi, bi lahko vmesni pregled privedel do umika sprejetja veljavnih zavez. Obseg pregleda je odvisen od natančne narave spremembe. Ti vmesni pregledi se lahko začnejo tudi po uradni dolžnosti.
- (13) Komisija bi morala imeti možnost, da sprejme obvestila o razlagi s splošnimi smernicami za morebitne zainteresirane strani o uporabi uredb. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije taka obvestila niso pravno zavezujoča in ne spreminjajo obveznih pravil prava Unije. Na podlagi splošnih načel enakega obravnavanja in varstva legitimnih pričakovanj Komisija uporabi ta obvestila, vendar pa z njihovim sprejetjem ne more opustiti

diskrecijske pravice, ki jo ima na področju skupne trgovinske politike. Pred sprejetjem teh obvestil bi morala Komisija opraviti posvetovanja v skladu s členom 11(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Prav tako bi morala Evropski parlament in Svet imeti možnost izraziti svoja stališča.

- (14) Industrija Unije ne bi smela več biti opredeljena s sklicevanjem na začetne pragove iz osnovnih uredb.
- (15) Komisija bi morala zagotoviti, da imajo vse zainteresirane strani najboljši možen dostop do informacij, tako da vzpostavi informacijski sistem za obveščanje zainteresiranih strani, ko se v preiskovalne datoteke dodajo nove nezaupne informacije, in da te informacije da na voljo tem stranem prek spletne platforme.
- (16) Pri začetnih preiskavah, v katerih je bilo ugotovljeno, da je bila stopnja dumpinga ali znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, nižja od pragov *de minimis*, bi bilo treba takoj ustaviti preiskavo v zvezi z zadevnimi izvozniki, ti izvozniki pa ne bodo obravnavani v poznejših preiskavah v zvezi s pregledom.
- (17) Komisija bi morala sprejeti ponudbo zaveze le, če je na podlagi prospektivne analize prepričana, da učinkovito odpravlja škodljivi učinek dumpinga.
- (18) Kadar obstajajo pogoji za začetek preiskave proti izogibanju, bi morala biti za uvoz v vseh primerih obvezna registracija.
- (19) Izkušnje pri preiskavah proti izogibanju so pokazale, da je včasih za proizvajalce zadevnega izdelka ugotovljeno, da čeprav niso vpleteni v izogibanje, so vseeno povezani s proizvajalcem, za katerega veljajo prvotni ukrepi. V takih primerih se proizvajalcu ne bi smelo zavrniti izvzetja zgolj na podlagi dejstva, da je družba povezana s proizvajalcem, za katerega veljajo prvotni ukrepi. Zato bi bilo priporočljivo odpraviti pogoj, v skladu s katerim proizvajalci zadevnega izdelka ne bi smeli biti povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo prvotni ukrepi, da bi se jim odobrilo izvzetje iz registracije ali podaljšanja dajatev. Poleg tega v primerih, ko se izogibanje zgodi v Uniji, dejstvo, da so uvozniki povezani s proizvajalci, za katere veljajo ukrepi, ne bi smelo biti odločilnega pomena pri določanju, ali se lahko uvozniku odobri izvzetje.
- (20) Ko je število proizvajalcev v Uniji tako veliko, da je treba uporabiti vzorčenje, bi bilo treba vzorec proizvajalcev izbrati med vsemi proizvajalci v Uniji in ne le med tistimi proizvajalci, ki vložijo pritožbo.
- (21) V primerih izkrivljanja na trgu surovin, kot je opredeljeno v členu 7(2a) Uredbe (EU) 2016/1036, kot je spremenjena s to uredbo, bi morala Komisija izvesti preskus interesa Unije, kot je določeno v členu 7(2b) navedene uredbe. Če Komisija pri določanju ravni dajatev, za katere velja člen 7 navedene uredbe odloči, da bo uporabila člen 7(2) navedene uredbe, bi morala izvesti preskus interesa Unije v skladu s členom 21 navedene uredbe na podlagi ukrepov, določenih v skladu s členom 7(2).
- (22) Pri uporabi preskusa interesa Unije bi morali imeti možnost, da predložijo pripombe, vsi proizvajalci v Uniji in ne le tisti, ki vložijo pritožbo.
- (23) Letno poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju uredb omogoča redno in pravočasno spremljanje instrumentov trgovinske zaščite. O tem poročilu bi bilo treba izmenjati mnenja v Evropskem parlamentu, taka izmenjava pa bi morala zajemati tudi delovanje instrumentov trgovinske zaščite. Svet bi moral imeti možnost, da taki izmenjavi prisostvuje.
- (24) Komisija bi morala razširiti uporabo in pobiranje protidampinških in izravnalnih dajatev na epikontinentalni pas države članice ali izključno ekonomsko cono, ki jo prijavi država članica, v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS), pod pogojem, da se izdelek, za katerega veljajo ukrepi, uporablja na katerem od teh dveh mest z namenom raziskovanja ali izkoriščanja neživih naravnih virov morskega dna in njegovega podmorja ali za proizvodnjo energije iz vode, tokov in vetrov, in pod pogojem, da je izdelek, za katerega veljajo ukrepi, tam tudi porabljen v znatnih količinah. Namen razširitve uporabe na navedeni način bi bilo treba določiti v obvestilu o začetku postopka, v zahtevi pa bi morala biti priložena zadostna dokazila. Za

zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da določi načine uporabe in pobiranja protidampinskih in izravnalnih dajatev. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (25) Da bi posodobili seznam, ki opredeljuje izkrivljanja na trgu surovin, tako da se dodajo nadaljnja izkrivljanja na trgu surovin, če podatkovna zbirka OECD „*Inventory data on export restrictions on industrial raw materials*“ ali katera koli druga podatkovna zbirka OECD, ki nadomešča to podatkovno zbirko, opredeli izkrivljanja na trgu surovin poleg tistih, ki so vključena v seznam, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spreminjanjem seznama izkrivljanj na trgu surovin iz člena 7(2a) Uredbe (EU) 2016/1036. Poleg tega bi bilo treba zaradi ustrezne obravnave znatne rasti uvoza, če pride do nje v obdobju predhodnega razkritja, na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s povečevanjem ali zmanjševanjem trajanja obdobja predhodnega razkritja. Obdobje predhodnega razkritja bi bilo treba skrajšati, če pride do znatne rasti uvoza, vendar ga Komisija ne more obravnavati. Če pa ne pride do znatne rasti uvoza ali če ga Komisija lahko obravnava, bi bilo treba obdobje predhodnega razkritja podaljšati, da se zagotovi predvidljivost za subjekte v Uniji. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njeni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (26) Uredbi (EU) 2016/1036 in (EU) 2016/1037 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2016/1036 se spremeni:

- (1) v členu 4(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Za namene te uredbe se izraz ‚industrija Unije‘ nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji, razen:“;

- (2) člen 5 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pritožbe lahko predložijo skupaj tudi industrija Unije ali vsaka fizična ali pravna oseba ali združenje, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Unije, in sindikati, ali jih sindikati podpirajo. To ne vpliva na možnost industrije Unije, da pritožbo umakne.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija omogoča lažji dostop do instrumenta trgovinske zaščite za raznolike in razdrobljene industrijske sektorje, sestavljene predvsem iz malih in srednjih podjetij (MSP) s pomočjo temu namenjene službe za podporo MSP, na primer z ozaveščanjem, zagotavljanjem splošnih informacij in pojasnil o postopkih ter o tem, kako se predloži pritožbo, pripravo standardnih vprašalnikov v vseh uradnih jezikih Unije in z odgovarjanjem na splošna, nekonkretna vprašanja.

Služba za podporo MSP da na voljo standardizirane obrazce za predložitev statističnih podatkov za običajne namene in vprašalnike.“;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(3) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 7 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„7. Proizvajalci v Uniji, sindikati, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse v preiskavi uporabljene informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic in ki so pomembni za predstavitev njihovih primerov in niso zaupni v smislu člena 19 in da so uporabljeni v preiskavi.“;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Za postopke, začete na podlagi člena 5(9), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave v vseh primerih zaključijo v 14 mesecih po začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 8, za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 9, za dokončni ukrep. Trajanje preiskav se, kadar je to mogoče, zlasti pa v primeru raznolikih in razdrobljenih industrijskih sektorjev, sestavljenih predvsem iz MSP, časovno ujema s finančnim letom.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„10. Proizvajalci podobnega izdelka v Uniji so zaproseni, da sodelujejo s Komisijo v preiskavah, ki so se začele v skladu s členom 5(6).

11. Komisija ima vzpostavljen urad pooblaščenca za zaslišanje, katerega pristojnosti in odgovornosti se določijo v mandatu, ki ga sprejme Komisija, in ki zagotavlja dejansko izvajanje procesnih pravic zainteresiranih strani.“;

(4) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) se postopek začne v skladu s členom 5;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost, da predložijo svoje informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10);

(c) je prišlo dočasne pozitivne ugotovitve, da gre za damping in posledično škodo za industrijo Unije; in

(d) interes Unije zahteva ukrepanje, da se prepreči taka škoda.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kakor 60 dni po začetku postopkov in običajno najpozneje sedem mesecev, nikakor pa ne pozneje kot osem mesecev po začetku postopkov.

Začasne dajatve se ne uvedejo v roku treh tednov po tem, ko so bile zainteresiranim stranem poslane informacije v skladu s členom 19a (obdobje predhodnega razkritja). Zagotavljanje takih informacij ne vpliva na nobeno poznejšo povezano odločitev, ki jo Komisija lahko sprejme.

Komisija do 9. junija 2020 pregleda, ali je prišlo v obdobju predhodnega razkritja do znatne rasti uvoza in, če je do nje prišlo, ali je povzročila dodatno škodo industriji Unije, kljub ukrepom, ki jih je Komisija morda sprejela na podlagi člena 14(5a) in člena 9(4). Zanaša se zlasti na podatke, zbrane na podlagi člena 14(6), in vse pomembne informacije, ki jih ima na voljo. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 23a, da spremeni trajanje obdobja predhodnega razkritja na dva tedna v primeru znatne rasti uvoza, ki je povzročila dodatno škodo, in na štiri tedne, če je ni povzročil.

Komisija na svoji spletni strani javno objavi svojo namero, da bo uvedla začasne dajatve, vključno z informacijami glede možnih stopenj dajatev, hkrati s tem ko zainteresiranim stranem posreduje informacije v skladu s členom 19a.“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„2a. Komisija pri ugotavljanju, ali bi dajatve, nižje od stopnje dampa, zadostovale za odpravo škode, upošteva morebitno izkrivljanje na trgu surovin v zvezi z zadevnim izdelkom.

Za namene tega odstavka so izkrivljanja na trgu surovin naslednji ukrepi: sistem dvojnih cen, izvozni davki, dodatni izvozni davek, izvozne kvote, prepoved izvoza, fiskalni davek na izvoz, zahteve po dovoljenjih, minimalna izvozna cena, znižanje ali preklic vračila davka na dodano vrednost (DDV), omejitve carinskih uradov za izvoznike, seznam kvalificiranih izvoznikov, obveznost domačega trga, rudarske pravice za lastno uporabo, če so cene te surovine bistveno nižje v primerjavi s cenami na reprezentativnih mednarodnih trgih.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23a, da bi spremenila to uredbo ter na seznam iz drugega pododstavka tega odstavka dodala nadaljnja izkrivljanja na trgu surovin, če podatkovna zbirka Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) ‚Inventory data on export restrictions on industrial raw materials‘ ali druge podatkovne zbirke OECD, ki nadomeščajo ta seznam, opredelijo druge vrste ukrepov.

Preiskava zajema vsakršno izkrivljanje na trgu surovin, opredeljeno v drugem pododstavku tega odstavka, za katero ima Komisija dovolj dokazov v skladu s členom 5.

Za namene te uredbe morajo posamične surovine, bodisi nepredelane ali predelane, vključno z energijo, za katero se ugotovi izkrivljanje, predstavljati ne manj kot 17 % stroškov proizvodnje zadevnega izdelka. Za namen tega izračuna se uporabi neizkrivljena cena surovine, kakor je določena na reprezentativnih mednarodnih trgih.

2b. Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da je v interesu Unije, da se določi znesek začasnih dajatev v skladu z odstavkom 2a tega člena, se odstavek 2 tega člena ne uporablja. Komisija si dejavno prizadeva pridobiti informacije zainteresiranih strani, da bi določila, ali se uporablja odstavek 2 ali 2a tega člena. V zvezi s tem Komisija preuči vse ustrezne informacije, kot so proste zmogljivosti v državi izvoznici, konkurenca za surovine in učinek na dobavne verige za podjetja v Uniji. Če ni sodelovanja, Komisija lahko ugotovi, da je v skladu z interesom Unije, da se uporablja odstavek 2a tega člena. Pri opravljanju preskusa interesa Unije v skladu s členom 21 se tej zadevi nameni posebna pozornost.

2c. Ko se stopnja škode izračuna na podlagi ciljne cene, se uporabljeni ciljni dobiček določi ob upoštevanju dejavnikov, kot so stopnja dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz držav v preiskavi, stopnja dobičkonosnosti, ki je potrebna za kritje vseh stroškov in naložb, raziskav in razvoja ter inovacij, in stopnja dobičkonosnosti, ki se pričakuje v normalnih pogojih konkurence. Takšna stopnja dobička ne sme biti nižja od 6 %.

2d. Pri določitvi ciljne cene se ustrezno upoštevajo dejanski stroški proizvodnje industrije Unije, ki izhajajo iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je Unija, ali konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD), navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi. Poleg tega se upoštevajo prihodnji stroški, ki niso zajeti v odstavku 2c tega člena, ki izhajajo iz teh sporazumov in konvencij, in ki jih bo imela industrija Unije v obdobju uporabe ukrepa na podlagi člena 11(2).“;

(5) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampa in škode, lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, ali je škodljivi učinek dampa s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo pri uvozu takih izdelkov, ki jih proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in njenih naknadnih spremembah.

Zvišanja cen v skladu s takimi zavezami niso večja, kot je potrebno za odpravo stopnje dampainga, hkrati pa so nižja od stopnje dampainga, če bi takšno zvišanje zadostovalo za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

Pri preučitvi, ali bi zvišanja cen v skladu s takimi zavezami, nižja od stopnje dampainga, zadostovala za odpravo škode, se ustrezno uporablja člen 7(2a), (2b), (2c) in (2d).“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah, ponuditi najpozneje pet dni pred koncem obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe na podlagi člena 20(5), tako da imajo druge stranke možnost podati pripombe.“;

(c) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihovo sprejetje nepraktično, kot na primer, kadar je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali iz drugih razlogov, vključno iz razlogov splošne politike, ki vključujejo zlasti načela in obveznosti iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je Unija, ter konvencij MOD, navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi. Zadevnemu izvozniku se lahko sporočijo razlogi, iz katerih je bilo predlagano, da se zavrne ponujena zaveza, in se mu lahko da priložnost, da na to poda pripombe. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico takšne zaveze, ki ni zaupne narave, v smislu člena 19, tako da se lahko da na voljo zainteresiranim strankam, udeleženi v preiskavi, Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poleg tega pred sprejetjem kakršne koli take ponudbe industrija Unije dobi priložnost, da poda mnenje glede glavnih značilnosti zaveze.“;

(6) v členu 9 se odstavka 3 in 4 nadomestita z naslednjim:

„3. Za postopek, ki se začne na podlagi člena 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, če je zadevni uvoz manjši kot obseg, določen v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključi, kadar se ugotovi, da je stopnja dampainga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša od 2 %.

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampainga in s tem povzročene škode ter interes Unije zahteva intervencijo v skladu s členom 21, Komisija uvede dokončno protidampinško dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Kadar veljajočasne dajatve, začne Komisija ta postopek najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takih dajatev.

Znesek protidampinške dajatve ne presega ugotovljene stopnje dampainga, moral pa bi biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije. Ustrezno se uporablja člen 7(2a), (2b), (2c) in (2d).

Kadar Komisija ni registrirala uvoza, vendar je na podlagi analize vseh zadevnih informacij, ki jih ima na voljo ob sprejetju dokončnih ukrepov, ugotovila, da je v obdobju razkritja prišlo do nadaljnje znatne rasti uvoza, ki je bil predmet preiskave, Komisija upošteva dodatno škodo, ki izhaja iz takega povečanja, pri določanju stopnje škode za obdobje, ki ni daljše od tistega iz člena 11(2).“;

(7) člen 11 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pregled ob izteku ukrepa se začne, kadar zahtevke zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampainga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampainga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampainga, ali dokazi o nadaljnjem izkrivljanju na trgu surovin.“;

(b) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Če se ukrep po preiskavi v skladu z odstavkom 2 izteče, se vse dajatve, pobrane od datuma začetka takšne preiskave v zvezi z blagom, ki je bilo carinjeno, povrnejo, če se na nacionalne carinske organe naslovi zahtevki in ga ti odobrijo v skladu z veljavno carinsko zakonodajo Unije o povračilu in odpustu dajatev. Takšno povračilo ne pomeni, da morajo zadevni nacionalni carinski organi plačati obresti.“;

(8) člen 13 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnih iz odstavka 1 tega člena. Začnejo se z uredbo Komisije, ki da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam posreduje informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko Komisija dokonča analizo tega zahtevka ali kadar Komisija sama ugotovi, da je treba začeti preiskavo.“;

(b) v odstavku 4 se prvi, drugi, tretji in četrti pododstavek nadomestijo z naslednjim:

„4. Za uvoz s strani podjetij, ki so jim odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo.

Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, na podlagi katere se začne preiskava.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo zunaj Unije, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kot je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo znotraj Unije, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso vpleteni v izogibanje, kot je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena.“;

(9) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Posebne določbe, zlasti v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ter v zvezi z uporabo in pobiranjem protidampinške dajatve v epikontinentalnem pasu države članice ali v izključni ekonomski coni, ki jo prijavi država članica v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS), se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

(*) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ob začetku preiskave in po pravočasnem obvestilu držav članic lahko Komisija carinskim organom naroči, da sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo proti temu uvozu od datuma takšne registracije. Obvezna registracija uvoza se sprejme na podlagi zahtevka industrije Unije, ki vsebuje dovolj dokazov za utemeljitev takšnega ukrepa. Obvezna registracija uvoza se lahko sprejme tudi na lastno pobudo Komisije. Registracija se uvede z uredbo Komisije. S takšno uredbo se navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, oceni znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Komisija v obdobju predhodnega razkritja na podlagi člena 19a registrira uvoz na podlagi odstavka 5 tega člena, razen če ima dovolj dokazov v smislu člena 5, da zahteve iz točke (c) ali (d) člena 10(4) niso izpolnjene. Pri odločanju o registraciji Komisija zlasti analizira podatke, ki jih je zbrala na podlagi oznak integrirane tarife Evropske unije (TARIC), ki jih je za izdelek v preiskavi določila na podlagi odstavka 6 tega člena.“;

(d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov in o znesku dajatev, ki so bile pobrane na podlagi te uredbe. Komisija ob začetku preiskave na podlagi člena 5 za ustreznih izdelkov v preiskavi določi oznake TARIC. Države članice te oznake TARIC uporabljajo za poročanje o uvozu izdelka v preiskavi od začetka preiskave. Komisija lahko na izrecno in obrazloženo zahtevo zainteresirane strani sklene, da bo zainteresiranim stranem predložila povzetek nezaupne narave o skupnem obsegu in vrednostih uvoza zadevnih izdelkov.“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„8. Kadar koli namerava Komisija sprejeti kakršen koli dokument, ki zagotavlja splošne smernice za morebitne zainteresirane strani o uporabi te uredbe, se opravi javno posvetovanje v skladu s členom 11(3) PEU. Svoja stališča lahko izrazita tudi Evropski parlament in Svet.“;

(10) vstavi se naslednji člen:

„Člen 14a

Epikontinentalni pas ali izključna ekonomska cona

1. Protidampinška dajatev se lahko uvede tudi za kateri koli dampinški izdelek, ki je v znatnih količinah prinesen na umetni otok, fiksno ali plavajočo napravo ali kakršno koli drugo strukturo v epikontinentalnem pasu države članice ali v izključni ekonomski coni, ki jo je prijavila država članica na podlagi UNCLOS, kadar bi to povzročilo škodo industriji Unije. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pogoje za take dajatve ter postopke, ki se nanašajo na uradno obvestilo in prijavo takih izdelkov ter plačilo take dajatve, vključno z izterjavo, povračilom in odpustom (carinsko orodje). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

2. Komisija naloži dajatve iz odstavka 1 šele od datuma, ko začne carinsko orodje iz odstavka 1 delovati. Komisija obvesti vse gospodarske subjekte, da je carinsko orodje operativno, v posebni izdaji *Uradnega lista Evropske unije*.“;

(11) v členu 17 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. V primerih, kadar gre za veliko število proizvajalcev v Uniji, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija. Vendar, da se lahko izbere reprezentativni vzorec, je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovim soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in priskrbijo dovolj informacij v enem tednu po začetku preiskave.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 19a

Obveščanje v začasni fazi

1. Proizvajalci Unije, uvozniki in izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo informacije o načrtovani uvedbi začasnih dajatev. Zahtevki za te informacije se vložijo v pisni obliki v roku, predpisanem v obvestilu o začetku postopka. Take informacije se navedenim stranem zagotovijo tri tedne pred uvedbo začasnih dajatev. Take informacije vključujejo: povzetek predlaganih dajatev izključno za namene obveščanja in podrobne informacije o izračunu stopnje dampa in stopnje, ki zadostuje za odpravo škode industriji Unije, pri čemer je treba ustrezno upoštevati potrebo po izpolnjevanju obveznosti glede zaupnosti iz člena 19. Zainteresirane strani imajo na voljo tri delovne dni od posredovanja take informacije, da predložijo pripombe glede točnosti izračunov.

2. V primerih, ko se namesto uvedbe začasnih dajatev namerava nadaljevati s preiskavo, se zainteresirane strani obvestijo o neuvedbi dajatev tri tedne pred iztekom roka za uvedbo začasnih dajatev iz člena 7(1).“;

(13) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko Komisija pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije, upošteva vsa mnenja in informacije, se lahko proizvajalec v Uniji, sindikati, uvozniki in njihova reprezentativna združenja ter reprezentativne uporabniške in reprezentativne potrošniške organizacije v rokih, določenih v obvestilu o začetku protidampinskih postopkov, javijo in Komisiji predložijo ustrezne informacije. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega člena, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko podajo pripombe glede uporabe vseh začasnih dajatev. Take pripombe morajo biti prejete v 15 dneh od dneva začetka uporabe takih ukrepov, da bi se lahko upoštevale; te pripombe ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti nanje.“;

(14) člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 19 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe.“

To poročilo vključuje informacije o uporabi začasnih in dokončnih ukrepov, zaključku preiskav brez ukrepov, zavezah, ponovnih preiskavah, pregledih, znatnem izkrivljanju in obiskih zaradi preveritve ter dejavnostih različnih organov, odgovornih za spremljanje izvajanja te uredbe in izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz nje. Poročilo zajema tudi uporabo instrumentov trgovinske zaščite v tretjih državah proti Uniji in pritožbe zoper uvedene ukrepe. Vključuje dejavnosti pooblaščenca za zaslišanje pri generalnem direktoratu za trgovino in dejavnosti službe za podpora MSP v zvezi z uporabo te uredbe.

Poročilo vključuje tudi, kako so bili v preiskavah upoštevani socialni in okoljski standardi. Takšni standardi zajemajo tiste iz večstranskih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija, ter konvencij MOD, navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi, ter enakovredne nacionalne zakonodaje države izvoznice.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Komisija do 9. junija 2023 in nato vsakih pet let predloži Evropskemu parlamentu in Svetu pregled uporabe členov 7(2a), 8(1) in 9(4), vključno z oceno te uporabe. Tak pregled lahko po potrebi vsebuje zakonodajni predlog.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(1) se prenese na Komisijo za obdobje dveh let od 8. junija 2018 in se lahko izvede le enkrat.

Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2a) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 8. junija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 7(1) in (2a) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 7(1) in (2a), začnejo veljati le, če jim niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o teh aktih ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet Komisijo obvestita, da jim ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“.

Člen 2

Uredba (EU) 2016/1037 se spremeni:

(1) v členu 9(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Za namene te uredbe se izraz ‚industrija Unije‘ nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji, razen:“;

(2) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pritožbe lahko predložijo skupaj tudi industrija Unije ali vsaka fizična ali pravna oseba ali združenje, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Unije, in sindikati, ali jih sindikati podpirajo. To ne vpliva na možnost industrije Unije, da pritožbo umakne.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija omogoča lažji dostop do instrumenta trgovinske zaščite za raznolike in razdrobljene industrijske sektorje, sestavljene predvsem iz malih in srednjih podjetij (MSP) s pomočjo temu namenjene službe za podporo MSP, na primer z ozaveščanjem, zagotavljanjem splošnih informacij in pojasnil o postopkih ter o tem, kako se predloži pritožba, s pripravo standardnih vprašalnikov v vseh uradnih jezikih Unije in z odgovarjanjem na splošna, nekonkretna vprašanja.“

Služba za podporo MSP da na voljo standardizirane obrazce za predložitev statističnih podatkov za običajne namene in vprašalnike.“;

(3) člen 11 se spremeni:

(a) v odstavku 7 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„7. Proizvajalci v Uniji, vlada države porekla in/ali izvoza, sindikati, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), lahko na pisno zahtevo pregledajo vse v preiskavi uporabljene informacije, ki jih je katera koli stranka dala Komisiji na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic in ki so pomembni za predstavitev njihovih primerov in niso zaupni v smislu člena 29 in so uporabljeni v preiskavi.“;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Za postopke, začete na podlagi člena 10(11), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave v vseh primerih zaključijo v 13 mesecih po njihovem začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 13, za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 15, za dokončni ukrep. Trajanje preiskav se, kadar je to mogoče, zlasti pa v primeru raznolikih in razdrobljenih industrijskih sektorjev, sestavljenih predvsem iz MSP, časovno ujema s finančnim letom.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„11. Proizvajalci podobnega izdelka v Uniji so zaproseni, da sodelujejo s Komisijo v preiskavah, ki so se začele v skladu s členom 10(8).

12. Komisija ima vzpostavljen urad pooblaščenca za zaslišanje, katerega pristojnosti in odgovornosti se določijo v mandatu, ki ga sprejme Komisija, in ki zagotavlja dejansko izvajanje procesnih pravic zainteresiranih strani.“;

(4) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) se postopek začne v skladu s členom 10;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost, da predložijo svoje informacije in dajo pripombe v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12);

(c) je prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da gre za posledično škodo za industrijo Unije; in

(d) interes Unije zahteva ukrepanje, da se prepreči taka škoda.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne pozneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

Znesek začasne izravnalne dajatve je enak skupnemu znesku začasno ugotovljenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij začasno jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se uvedejo začasne dajatve v tem znesku, je začasna izravnalna dajatev znesek, ki zadostuje za odpravo škode industriji Unije, če je to manj kot skupni znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Začasne dajatve se ne uvedejo v roku treh tednov po tem, ko so bile zainteresiranim stranem poslane informacije v skladu s členom 29a (obdobje predhodnega razkritja). Zagotavljanje takih informacij ne vpliva na nobeno poznejšo povezano odločitev, ki jo Komisija lahko sprejme.

Komisija do 9. junija 2020 pregleda, ali je prišlo v obdobju predhodnega razkritja do znatne rasti uvoza in, če je do nje prišlo, ali je povzročila dodatno škodo industriji Unije, kljub ukrepom, ki jih je Komisija morda sprejela na podlagi člena 24(5a) in člena 15(1). Zanaša se zlasti na podatke, zbrane na podlagi člena 24(6), in vse pomembne informacije, ki jih ima na voljo. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 32b za spremembo trajanja obdobja predhodnega razkritja na dva tedna v primeru znatne rasti uvoza, ki je povzročil dodatno škodo, in na štiri tedne, če je ni povzročil.

Komisija na svoji spletni strani javno objavi svojo namero, da bo uvedla začasne dajatve, vključno z informacijami glede možnih stopenj dajatev, hkrati s tem ko zainteresiranim stranem posreduje informacije v skladu s členom 29a.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Ko se stopnja škode izračuna na podlagi ciljne cene, se uporabljeni ciljni dobiček določi ob upoštevanju dejavnikov, kot so stopnja dobičkonosnosti pred povečanjem uvoza iz držav v preiskavi, stopnja dobičkonosnosti, ki je potrebna za kritje vseh stroškov in naložb, raziskav in razvoja ter inovacij, ter stopnja dobičkonosnosti, ki se pričakuje v normalnih pogojih konkurence. Takšna stopnja dobička ne sme biti nižja od 6 %.

1b. Pri določitvi ciljne cene se ustrezno upoštevajo dejanski stroški proizvodnje industrije Unije, ki izhajajo iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je EU, ali iz konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD), navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi. Poleg tega se upoštevajo prihodnji stroški, ki niso zajeti v odstavku 1a tega člena, ki izhajajo iz teh sporazumov in konvencij, in ki jih bo imela industrija Unije v obdobju uporabe ukrepa na podlagi člena 18(1).“;

(5) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj subvencioniranja in škode, lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:

- (a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, ali
- (b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se za takšen izvoz zagotavljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija prepriča, ali je škodljivi učinek subvencij s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 12(3), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 15(1), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo pri uvozu takih izdelkov, ki jih proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in njenih naknadnih spremembah.

Zvišanja cen v skladu s takimi zavezami niso večja, kot je potrebno za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij začasno jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi povišanje cene na podlagi takih zavez, v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 1 tega člena, je povečanje takih zavez nižje od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tako zvišanje zadostovalo za odpravo škode, povzročene industriji Unije.“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah, ponuditi najpozneje pet dni pred koncem obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe na podlagi člena 30(5), tako da imajo druge stranke možnost podati pripombe.“;

(c) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihovo sprejetje nepraktično, kot na primer, kadar je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali iz drugih razlogov, vključno iz razlogov splošne politike, ki vključujejo zlasti načela in obveznosti iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je Unija, ter konvencij MOD, navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi. Zadevnemu izvozniku in/ali zadevni državi porekla in/ali izvoza se lahko sporočijo razlogi, iz katerih je bilo predlagano, da se zavrne ponujena zaveza, in se mu lahko da priložnost, da na to poda pripombe. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico takšne zaveze, ki ni zaupne narave, v smislu člena 29, tako da se lahko da na voljo zainteresiranim strankam, udeleženi v preiskavi, Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poleg tega pred sprejetjem kakršne koli take ponudbe industrija Unije dobi priložnost, da poda mnenje glede glavnih značilnosti zaveze.“;

(6) v členu 14 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se šteje za *de minimis*, če znaša manj kot 1 % *ad valorem*. Vendar pa je v zvezi s preiskavami, ki se nanašajo na uvoz iz držav v razvoju, prag *de minimis* 2 % *ad valorem*.“;

(7) v členu 15(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Znesek izravnalne dajatve ne preseže ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi znesek ukrepov v skladu s tretjim pododstavkom, je znesek izravnalne dajatve nižji, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

Kadar Komisija ni registrirala uvoza, vendar je na podlagi analize vseh zadevnih informacij, ki jih ima na voljo ob sprejetju dokončnih ukrepov, ugotovila, da je v obdobju razkritja prišlo do nadaljnje znatne rasti uvoza, ki je bil predmet preiskave, Komisija upošteva dodatno škodo, ki izhaja iz takega povečanja, pri določanju stopnje škode za obdobje, ki ni daljše od tistega iz člena 18(1).“;

(8) v členu 18(1) se doda naslednji pododstavek:

„Če se po preiskavi v skladu s tem členom ukrep izteče, se vse dajatve, pobrane od datuma začetka takšne preiskave v zvezi z blagom, ki je bilo carinjeno, povrnejo, če se na nacionalne carinske organe naslovi zahtevek in ga ti odobrijo v skladu z veljavno carinsko zakonodajo Unije o povračilu in odpustu dajatev. Takšno povračilo ne pomeni, da morajo zadevni nacionalni carinski organi plačati obresti.“;

(9) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„4. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnih, določenih v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena. Začnejo se z uredbo Komisije, ki da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 24(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam posreduje informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko Komisija dokonča analizo tega zahtevka ali kadar Komisija sama ugotovi, da je treba začeti preiskavo.“;

(b) v odstavku 6 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo zunaj Unije, se lahko izvzetja odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kot je opredeljeno v odstavku 3.

Kadar se praksa, postopek ali izogibanje dogajajo znotraj Unije, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso vpleteni v izogibanje, kot je opredeljeno v odstavku 3.“;

(10) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Posebne določbe, zlasti v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ter v zvezi z uporabo in pobiranjem izravnalne dajatve v epikontinentalnem pasu države članice ali v izključni ekonomski coni, ki jo prijavi država članica v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS), se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

(*) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Ob začetku preiskave in po pravočasnem obvestilu držav članic lahko Komisija carinskim organom naroči, da sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo proti temu uvozu od datuma takšne registracije. Obvezna registracija uvoza se sprejme na podlagi zahtevka industrije Unije, ki vsebuje dovolj dokazov za utemeljitev takšnega ukrepa. Obvezna registracija uvoza se lahko sprejme tudi na lastno pobudo Komisije. Registracija se uvede z uredbo Komisije. S takšno uredbo se navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, oceni znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Komisija v obdobju predhodnega razkritja na podlagi člena 29a registrira uvoz v skladu z odstavkom 5 tega člena, razen če ima dovolj dokazov v smislu člena 10, da zahteve iz točke (c) ali (d) člena 16(4) niso izpolnjene. Pri odločanju o registraciji Komisija zlasti analizira podatke, ki jih je zbrala na podlagi oznak integrirane tarife Evropske unije (TARIC), ki jih je za izdelek v preiskavi določila na podlagi odstavka 6 tega člena.“;

(d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov in o znesku dajatev, ki so bile pobrane na podlagi te uredbe. Komisija ob začetku preiskave v skladu s členom 10 za ustrezní izdelek v preiskavi določi oznake TARIC. Države članice te oznake TARIC uporabljajo za poročanje o uvozu izdelka v preiskavi od začetka preiskave. Komisija lahko na izrecno in obrazloženo zahtevo zainteresirane strani sklene, da bo zainteresiranim stranem predložila povzetek nezaupne narave o skupnem obsegu in vrednostih uvoza zadevnih izdelkov.“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„8. Kadar koli namerava Komisija sprejeti kakršen koli dokument, ki zagotavlja splošne smernice za morebitne zainteresirane strani o uporabi te uredbe, se opravi javno posvetovanje v skladu s členom 11(3) PEU. Svoja stališča lahko izrazita tudi Evropski parlament in Svet.“;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 24a

Epikontinentalni pas države članice ali izključna ekonomska cona

1. Izravnalna dajatev se lahko uvede tudi za kateri koli subvencionirani izdelek, ki je v znatnih količinah prinesen na umetni otok, fiksno ali plavajočo napravo ali kakršno koli drugo strukturo v epikontinentalnem pasu države članice ali v izključni ekonomski coni, ki jo je prijavila država članica v skladu z UNCLOS, kadar bi to povzročilo škodo industriji Unije. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pogoje za take dajatve ter postopke, ki se nanašajo na uradno obvestilo in prijavo takih izdelkov ter plačilo takih dajatev, vključno z izterjavo, povračilom in odpustom (carinsko orodje). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

2. Komisija naloži dajatve iz odstavka 1 šele od datuma, ko začne carinsko orodje iz odstavka 1 delovati. Komisija obvesti vse gospodarske subjekte, da je carinsko orodje operativno, v posebni izdaji *Uradnega lista Evropske unije*.“;

(12) v členu 27 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. V primerih, kadar gre za veliko število proizvajalcev v Uniji, izvoznikov ali uvoznikov vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.“;

2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija. Vendar, da se lahko izbere reprezentativni vzorec, je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in priskrbijo dovolj informacij v enem tednu po začetku preiskave.“;

(13) vstavi se naslednji člen:

„Člen 29a

Obveščanje v začasni fazi

1. Proizvajalci v Uniji, uvozniki in izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter država porekla in/ali izvoza lahko zahtevajo informacije o načrtovani uvedbi začasnih dajatev. Zahtevki za te informacije se vložijo v pisni obliki v roku, predpisanem v obvestilu o začetku postopka. Take informacije se navedenim stranem zagotovijo tri tedne pred uvedbo začasnih dajatev. Take informacije vključujejo: povzetek predlaganih dajatev izključno za namene obveščanja in podrobne informacije o izračunu zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in stopnje, ki zadostuje za odpravo škode industriji Unije, pri čemer je treba ustrezno upoštevati potrebo po izpolnjevanju obveznosti glede zaupnosti iz člena 29. Zainteresirane strani imajo na voljo tri delovne dni od posredovanja take informacije, da predložijo pripombe glede točnosti izračunov.

2. V primerih, ko se namesto uvedbe začasnih dajatev namerava nadaljevati s preiskavo, se zainteresirane strani obvestijo o neuvedbi dajatev tri tedne pred iztekom roka za uvedbo začasnih dajatev iz člena 12(1).“;

(14) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije, upoštevajo vsa mnenja in informacije, se lahko proizvajalec v Uniji, sindikati, uvozniki in njihova reprezentativna združenja ter reprezentativne uporabniške in reprezentativne potrošniške organizacije v rokih, določenih v obvestilu o začetku postopka o izravnalni dajatvi, javijo in Komisiji predložijo ustrezne informacije. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega člena, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko podajo pripombe glede uporabe vseh začasnih dajatev. Take pripombe morajo biti prejete v 15 dneh od dneva začetka uporabe takih ukrepov, da bi se lahko upoštevale; te pripombe ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti nanje.“;

(15) vstavita se naslednja člena:

„Člen 32a

Poročilo

1. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 29 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe.

To poročilo vključuje informacije o uporabi začasnih in dokončnih ukrepov, zaključku preiskav brez ukrepov, zavezah, ponovnih preiskavah, pregledih, znatnem izkrivljanju in obiskih zaradi preveritve ter dejavnostih različnih organov, odgovornih za spremljanje izvajanja te uredbe in izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz nje. Poročilo zajema tudi uporabo instrumentov trgovinske zaščite v tretjih državah proti Uniji in pritožbe zoper uvedene ukrepe. Vključuje dejavnosti pooblaščenca za zaslisanje pri generalnem direktoratu za trgovino in dejavnosti službe za podporo MSP v zvezi z uporabo te uredbe.

Poročilo vključuje tudi, kako so bili v preiskavah upoštevani socialni in okoljski standardi. Takšni standardi zajemajo tiste iz večstranskih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija, ter konvencij MOD, navedenih v Prilogi Ia k tej uredbi, ter enakovredne nacionalne zakonodaje države izvoznice.

2. Komisija do 9. junija 2023 in nato vsakih pet let predloži Evropskemu parlamentu in Svetu pregled uporabe tretjega in četrtega pododstavka člena 12(1), tretjega in četrtega pododstavka člena 13(1) in tretjega in četrtega pododstavka člena 15(1), vključno z oceno te uporabe. Tak pregled lahko vsebuje zakonodajni predlog.

Člen 32b

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 12(1) se prenese na Komisijo za obdobje dveh let od 8. junija 2018 in se lahko izvaja le enkrat.
3. Prenos pooblastila iz člena 12(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 12(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“

Člen 3

Priloga k tej uredbi se doda kot Priloga Ia k uredbama (EU) 2016/1036 in (EU) 2016/1037.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Ta uredba se uporablja za vse preiskave, katerih obvestilo o začetku v skladu s členom 5(9) Uredbe (EU) 2016/1036 ali členom 10(11) Uredbe (EU) 2016/1037 je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 30. maja 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA

„PRILOGA Ia

KONVENCIJE MOD IZ TE UREDBE

1. Konvencija o prisilnem ali obveznem delu (št. 29) (1930)
 2. Konvencija o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic (št. 87) (1948)
 3. Konvencija o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja (št. 98) (1949)
 4. Konvencija o enakem plačilu delavcev in delavk za delo enake vrednosti (št. 100) (1951)
 5. Konvencija o odpravi prisilnega dela (št. 105) (1957)
 6. Konvencija o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih (št. 111) (1958)
 7. Konvencija o minimalni starosti za sklenitev delovnega razmerja (št. 138) (1973)
 8. Konvencija o prepovedi in takojšnjih ukrepih za odpravo najhujših oblik otroškega dela (št. 182) (1999)“
-